

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Praebenda Theologalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

loc.cit.dicit, haec tenus hoc observari in violabiter; idem Rebuff. loc.cit.in tit. de reservatione generali & speciali, num. 29. ubi dicit, esse non usu amissam in hoc Episcoporum potestatem. Secundò, pensio si excedat dimidiam fractuum, non est nulla, sed annullari debet. Boet. decis. 162. & citat Rom. conf. 368. Tertiò, an, & quando, & quantum pensionis debeat pensionarius solvere hæredib. allius, cuius debebatur pensio; vide Covar. lib. 2. cap. 15. nu. 13. var. resol. Quartò, an, & quando pensionarius teneatur ad decimas; vide Hieron. Gigan. tract. de pensione, q. 19. & Vinc. de Fran. decis. 107. nu. 2. Quintò, an pro pensione præterita possit agi contra successorem; vide eund. dec. cit. num. 14. cum sequent. Sextò, pensionarius obligatur sub censuris, & penit ecclesiasticis ad solvendam pensionem, & elapsi termino, statim incidit in eas, non solvendo pensionem, Cassiod. decisione 2. de paenit. & dec. 12. de rescript. Gom. 17. a. utrinque sign. fol. 91. & 90. Navar. cap. 27. num. 272. not. 12. & ca. 123. nu. 204. Rebuff. loc. cit. in 3. par sign. in clausula, & cum absolutione, & hoc quando personaliter consensit pensioni, secus si per procuratorem.

PRÆBENDA THEOLOGALIS.

SUMMARIUM.

- 1 *Ubi constitienda sit.*
- 2 *Quorum sumptibus.*
- 3 *Ubi non potest quid agendum sit.*
- 4 *An subjaceat constitutioni Capituli secundi, cum similibus, de præbend. lib. 6.*

5 *Quis debeat eligi, sum quoad literatram, tum quoad statum, seu conditio nem.*

A 1. de resor. decernit per hæc verba. Primum, ubi in Ecclesiis cathedralibus reperiuntur præbenda, sive aliquid hujusmodi pro lectoribus sac. Theolog. possidentibus eas, imponatur onus, ut fastigiant muneri suo, &c. Secundum de cætero has præbendas non esse conferendas nisi iis, qui per seipos id munus explicare possint. Tertium, ubi non ad est præbenda, primò vacatura ad eum tamen ipso facto perpetuo constituta, & deputata intelligatur, modò non habeat onus injunctū incompatibile. Quartum, quod si non ad est præbenda, & per assignationem alieijus beneficij simplicis ejusdem, supportatis tamen debitiss oneribus vel per contributionem beneficiariorum Civitatis, & Diœcesis, vel ut commodius fieri poterit per Ordinarii de consensu Capituli prævideatur, vide etiam D. Thom. 2. 2. 9. 120.

Ad Secundum, si non aderit aliquid istorum prædictorum, sac. Congr. declar. 116. ita censuit: *Ubi urget consuetudo, quod detur à capitulo stipendium proprio Theologo, ea servanda sibi, quod si illud etiam poterit Theogum reddere diligentiore in suumuneris functione, triennium eius conductiōnis Ordinarius una cum capit. præfinire debent, &c. ex quib⁹ verbis, & Cœcili⁹ apparet, quod onus hujusmodi immineat Capitulo, & non Episcopo, licet ab ipso debeat eligi, & confirmari.*

Ad Tertium, sac. Con. ubi sup. §. Ecclesia verò prævidit, quod ubi adeo sunt exigui

exigui & tenues proventus, saltem habetur Magister eligendus ab Episcopo cum consilio capituli, qui scholares pauperes Grammaticam gratis doceat, cui ex fructibus alicujus beneficij simplis, vel ex mense Capitulari, & Episcopali, vel meliori modo quo fieri poterit, provideatur.

Ad Quartum responderetur, prout in ver. beneficium, §. 5. dicto 8. quod non, sed semper sunt sub dispositione Ordinationum.

Ad Quintum, vide Conc. Trid. loc. cit. §. de cetero. & Concilium Provin. Beneventanum, c. de præb. Theol. dicit, quod Regularis ad hoc munus possit assumi, donec de seculari poterit prævideri. & Neapoli, & in duobus aliis Archiepiscopatibus vidi sacerdotes Theologos fungi hoc munere, quo & ego in duobus, licet immemor functus sum, & Host. in Sum. tit. de offi. ord. §. sunt autem quedam, in fin. ubi dicit, quod melius, & honestius est, ut Episcopi habeant concilium suorum, quam extraneorum, nisi ubi sui se indignos reddunt, quo casu Religiosi succedunt, & allegat multa pro practica.

PECUNIA.

Primo, pecunia appellatio veniens omnia, quæ numero, pondere, & mensura consistere possunt, ut frumentum, vinum, oleum, atque hujus generis cætera, Tiraq. de utroque retrahit. §. 1. glof. 14. nn. 42. deservire possunt. Primo in criminis simoniae, quæ etiam contrahitur ex munere, obsequio, & lingua, ut

patet *juribus vulgaris* 1. q. 1. Secundo, pro legato, sive alii; an autem appellatione mobilium veniat pecunia, queritur, negativè responderet Isern. in ca. de pac. neb. n. 39.

Secundo, pecunia quando dicatur expensa in Ecclesiæ utilitatem, vide Innoc. in capit. quod quibusdam, num. 4. de fidei suffr. & vide sup. in ver. alienatio, §. 12. addito de novo. Covar. lib. 2. cap. 17. nam. 3. var. resol. quod animadvertere debent emptores, quando emunt bona Ecclesiæ, ne iterum postea cogantur solvere.

POENÆ.

Primo, quot sint penæ ecclesiasticae, & spirituales, corporales, & temporales, vide Inno. in cap. qualiter, & quando. numer. 9. de accusat. Abb. in capit. constantius, & capit suam, per totum, de penis. Sylvest. in ver. pena, §. 1.

Secundo, quando debeatur pena, quæ apponit solet in contractibus, videlicet eund. §. 25. ver. septimum. Nav. capit. 23. numer. 67. & infra, ubi dicit, quod licet de jure possit exigiri, tamen de consuetudine non potest, nisi quatenus concurredit interesse, prout dixi in verb. interesse. Ratio est, quia non auditur agens sine interesse, l. si patroni, §. quis fideicommissariam, ff. ad Senatusconf. Trebel. Tiraq. de utroque retrahit. titul. 1. §. 1. glof. 2. num. 51. ita etiam habetur ex Affl. Et. decis. 235. & sic dicit decilum fuisse in facto, quod confirmatur ex Gram. decis. 58. nn. 7. & ita consuevit condemnare sacrum Concil. Neapolitanum, & deci. 2.

Ccc 3 numero